

UZ-MAGAZINE

jr. 41 - 2025-2026

CHECK-UP VERHALEN VAN PATIËNTEN

AFSLANKMEDICATIE
RESET VOOR JE HERSENTHERMOSTAAT

TRAUMA
BIJ KINDEREN

HET BREIN VAN SENIOREN
EVEN SLIM ALS AI

Gratis
Neem mee!

RUGPIJN ?!

Bezoek Sit & Sleep

dé nr. 1 in maatwerk voor je rug!

Salon op maat

Bureaustoel
op maat

Matras op maat

Relaxzetel op maat

Advies aan huis!

Geraakt u niet in onze winkel? Dan komen wij naar u!
Na telefonisch contact brengen we een selectie van stoelen,
relaxzetels of matrassen mee om bij u thuis te testen.

Bel of mail ons voor een afspraak.

salons - matrassen - boxsprings - stoelen - relaxzetels - hoofdkussens - ...

SIT & SLEEP LEUVEN

Tiensesteenweg 69 - 3360 KORBEEK-LO - T 016 29 45 63

leuven@sit-and-sleep.be - www.sit-and-sleep.be

IN DIT NUMMER

16 CHECK-UP

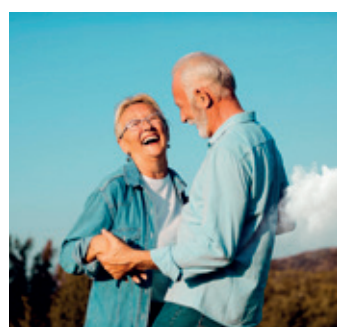
Ook al heb je kanker: "Ik ben mijn ziekte niet".

8

GEWICHTSCONTROLE IN JE HERSENEN

Welk verhaal zit er achter de steile opmars van afslankmedicatie?

12

HET BREIN VAN SENIOREN

Even getraind als AI: hou je brein in topvorm.

20

PALLIATIEVE ZORG VOOR KINDEREN

Als een kind levensbedreigend ziek is: het KITES-team.

24

JOURNAAL

Wie is wie: herken jij de uniformen in UZ Leuven?

26

PRIKKELBARE DARM: NIEUW ONDERZOEK

Mythes over behandelingen zijn er genoeg, maar wat zegt de wetenschap?

28

TRAUMA BIJ KINDEREN

Hoe help je een kind om weer te vertrouwen op de wereld?

EN VERDER

4

IN BEELD

Zo veel chirurgische ingrepen doet UZ Leuven.

6

JOURNAAL

Nieuws uit UZ Leuven

15

COLUMN ANNEMIE STRUYF

Bedenkingen bij een 65e verjaardag

32

JOURNAAL

Nieuws uit UZ Leuven

34

COLUMN PASTOR

Martijn zet zijn bril af.

CONTACT

REDACTIEADRES

UZ Leuven - dienst communicatie
Herestraat 49 - 3000 Leuven
tel. 016 34 49 55
uzmagazine@uzleuven.be

Fotografie: Dries Renglé

Volg ons op Instagram @uzleuven.be

Like ons op facebook.com/uzleuven

Volg ons op

PRECISIE

231 KEER PER DAG

Een moment van opperste concentratie in het operatiekwartier van UZ Leuven. Achter elk mondkemper schuilt een medewerker die op dit eigenste moment het beste van zichzelf geeft. In 2025 deden we 57.600 chirurgische ingrepen: dat zijn er 700 meer dan het jaar ervoor. Elke werkdag deden onze teams gemiddeld 231 chirurgische ingrepen, waarvan 146 in het dagziekenhuis chirurgie.

Krijg jij binnenkort ook een ingreep of wacht jou een complexe operatie? Je mag rekenen op de uiterste precisie en inzet van duizenden collega's. Want cijfers zijn indrukwekkend, maar de passie waarmee we voor je zorgen, die voel je pas echt op de werkvloer.

Bekijk meer cijfers en nieuwsberichten op www.uzleuven.be/jaarverslag

G3

SPOREN VAN DE ZOMER

In de gangen van het ziekenhuis hangen deze zomer werken van kunstenaar Jan Verhaert. Met titels als *Zomers die blijven hangen* en *Waar het water begint* brengt hij een vleugje vakantiegevoel naar campus Gasthuisberg. De schilderijen trekken de aandacht door hun raadselachtige sfeer, maar het is vooral de ondergrond die het verhaal vertelt. Jan schildert namelijk op oude drukplaten. Als je goed kijkt, zie je de krassen en afdrucken nog door de verf heen. Voor de kunstenaar zijn dat de sporen van het geheugen: zo worden vakantie-afspraken letterlijk herinneringen met groeven.

Jan Verhaert exposeert van 22 juni tot 14 augustus in de bezoekersgang van campus Gasthuisberg. Elke twee maanden krijgen nieuwe kunstenaars de kans om hun werken te presenteren aan een groot publiek. Check alle geplande tentoonstellingen en kunstenaars op www.uzleuven.be/kunstinhetziekenhuis.

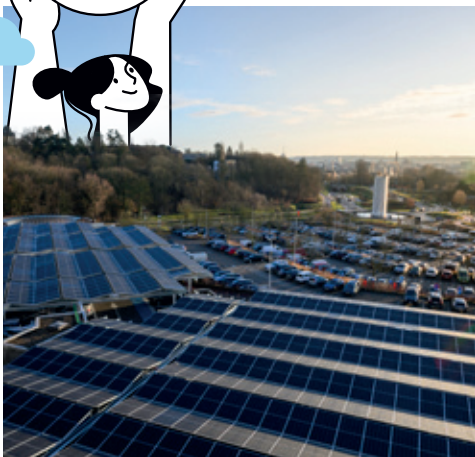

FIETSEN MET EEN INFUUS

Wie zegt dat je stil moet zitten als je aan een infuus hangt? Dankzij een gulle gift sjezen de jonge patiënten van ons kinderziekenhuis voortaan rond op 'infuutsen'. Dat zijn speciaal aangepaste driewielers met een ingebouwde infuuspomp, waardoor kinderen zorgeloos kunnen rijden op de speelplaats of in de gangen. De fietsjes hebben ook extra beveiligingen voor rolstoelen en medicatiezakjes. Zo kunnen kinderen ondanks hun behandeling toch even gewoon 'kind' zijn.

DUURZAME ENERGIE BOVEN JE HOOFD

Wie campus Gasthuisberg binnenwandelt, ziet ze misschien niet meteen liggen, maar hoog boven je hoofd wordt volop groene energie geoogst. Recent kwamen er maar liefst 2.908 nieuwe zonnepanelen bij op de daken en parkings van UZ Leuven. Al die panelen samen wekken jaarlijks zo'n 1.700.000 kWh aan groene stroom op. Om je een idee te geven: dat is vergelijkbaar met het elektriciteitsverbruik van ongeveer 500 gezinnen. Die energie stroomt rechtstreeks het ziekenhuis in voor de verlichting, de medische apparatuur en de dagelijkse zorg. Zo maken we stap voor stap meer ruimte voor duurzaamheid in ons ziekenhuis.

TANDHEELKUNDE VERHUIST

Wie via toegang Oost campus Gasthuisberg binnenkomt, kan er niet naast kijken: een gigantische bouwput kondigt een nieuw hoofdstuk aan voor UZ Leuven. De diensten tandheelkunde en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie (MKA) zijn de 'laatste der Mohikanen' die nog op de oude stadscampus aan de Kapucijnenvoer gevestigd zijn. Straks trekken ook zij definitief naar campus Gasthuisberg.

Vanaf 2030 krijgt de dienst tandheelkunde een hypermodern onderkomen van maar liefst 12.000 m². Het gebouw wordt een echte hub voor zorg en innovatie, met meer dan honderd behandelboxen en zes operatiezalen voor dagchirurgie. Niet alleen patiënten varen er wel bij, ook de studenten van KU Leuven krijgen er de allernieuwste snufjes ter beschikking voor hun opleiding. Zo brengen we alle expertise samen op één plek.

Meer weten over de bouwwerken in UZ Leuven?
Check www.uzleuven.be/ruimteplanning

UZ LEUVEN STIJGT IN WERELDRANGLIJST

Voor het achtste jaar op rij heeft het Amerikaanse magazine *Newsweek* de beste ziekenhuizen ter wereld bekroond. UZ Leuven zet daar een indrukwekkende prestatie neer: we stijgen naar de 37e plaats wereldwijd. Daarmee zijn we opnieuw het hoogst gerangschikte ziekenhuis van België.

Met een score van maar liefst 91,39% klimt UZ Leuven drie plaatsen omhoog ten opzichte van vorig jaar. Volgens prof. dr. Dirk De Ridder, directeur kwaliteit, is dat een dikke pluim voor alle medewerkers: "De stijging toont aan dat ons vernieuwde kwaliteitsbeleid zijn vruchten afwerpt. Het is een erkenning voor iedereen die hier elke dag het beste van zichzelf geeft."

ALLERGIE TEST

4X SNELLER

Iedereen die last heeft van allergieën kent de klassieke huidpriktest: een reeks druppeltjes op de arm die laten zien waar je allergisch voor bent. In UZ Leuven gebeurt dat sinds kort met het SPAT-toestel, een robot die twaalf testen tegelijk toedient en gedetailleerde foto's van de huid maakt. Nieuw is ook dat artificiële intelligentie (AI) de arts helpt om die beelden razend-snel te beoordelen. Uit een recente studie in *Nature* blijkt dat de computer de huidreacties

bijna vier keer sneller analyseert dan een mens, zonder in te boeten op betrouwbaarheid. Prof. dr. Laura Van Gerven, neus-, keel- en oorarts in UZ Leuven: "De finale check gebeurt nog altijd door de arts, maar dankzij AI verloopt de allergietest sneller en kan er meer aandacht gaan naar het gesprek met de patiënt."

Lees meer op www.uzleuven.be/nieuws/ai-maakt-allergietest-sneller-en-nauwkeuriger

RESET

VOOR JE HERSENTHERMOSTAAT

Ozempic, Wegovy, Mounjaro: de nieuwste generatie afslankmiddelen lijkt een hype. Krantenkoppen met succesverhalen en teleurstellingen wisselen elkaar in snel tempo af. Welk verhaal zit er achter de steile opmars van die geneesmiddelen?

TEKST: ANN LEMAÎTRE

In online kranten en sociale media lopen de nieuwsberichten over revolutionaire afslankmiddelen als een trein, maar tegenstrijdige berichten zorgen soms voor verwarring. “Het is logisch dat zoveel mensen die nieuwsberichten lezen”, vertelt prof. dr. Roman Vangoitsenhoven, endocrinoloog in de obesitaskliniek van UZ Leuven. “De helft van de Belgische bevolking heeft overgewicht en 20 tot 25 procent van de volwassenen in België heeft zelfs obesitas met een body mass index (BMI) boven de 30.”

PER TOEVAL ONTDEKT

Logisch dus dat de zoektocht naar een geneesmiddel tegen overgewicht al decennialang loopt. In de vroege twintigste eeuw probeerde men mensen te laten vermageren met schildklierhormoon. Daarna volgden amfetamineachtige middelen die het hartritme en metabolisme versnelden, maar ook de kans op overlijden verhoogden. Een volgende generatie medicijnen werkte goed in op het eetgedrag, maar veroorzaakte psychiatrische nevenwerkingen zoals depressie of zelfmoordneiging.

De doorbraak van de huidige geneesmiddelen kwam er per toeval, met bestaande geneesmiddelen voor diabetes type 2. “De medicatie waar Ozempic onder valt, bootst hormonen na die ons lichaam van nature aanmaakt zodra we beginnen te eten. Eind jaren '90 leerden we dat ze niet alleen insuline verhogen, maar ook de voedselinname verminderen. Sinds 2014 worden ze effectief gebruikt voor patiënten met obesitas.

“Onze hersenen beslissen hoeveel we wegen”

prof. dr. Roman Vangoitsenhoven

Het grote verschil met eerdere geneesmiddelen is dat we met zekerheid weten dat de middelen veilig zijn, juist omdat we al jarenlange ervaring opbouwden bij diabetespatiënten.”

REVOLUTIONAIR

Zijn de afslankmedicijnen ook echt revolutionair? “Absoluut. Ten eerste omdat we weten dat ze veilig zijn en inwerken op de plaats waar het hoort: de gewichtsthermostaat van onze hersenen. Bij mensen met obesitas staat die thermostaat vaak te hoog afgesteld. Als je minder eet, denkt je brein dat er een noodsituatie is en zal het je verbranding vertragen. De nieuwe medicijnen kunnen die biologische thermostaat een paar kilo's lager zetten. Dat is cruciaal om het jojo-effect te voorkomen.”

Een tweede reden zijn de vele gezondheidsstudies rond de medicatie. “Obesitas is een problematische ziekte omdat er veel andere aandoeningen mee gepaard gaan, zoals hartziekten, diabetes, slaapapneu of leververvetting. Dankzij producten als semaglutide, met merknaam Ozempic voor diabetes type 2 en Wegovy voor overgewicht of obesitas, is voor de allereerste keer ooit aangetoond dat risicopatiënten hun kans op bijvoorbeeld een hartinfarct zien dalen als ze gewicht verliezen met de medicatie. Dat was nog nooit zo duidelijk bewezen in vergelijkende studies met placebo's.”

Ook de komende jaren mogen we nog meer ontwikkelingen verwachten die de afslankmedicatie verbeteren.

COVAS
IMMO

TE KOOP TE HOLSBEEK
Prachtige laagbouwvilla

TE KOOP TE HERENT
Karaktervolle villa

TE KOOP TE LEUVEN
Herenwoning in het
Nieuw Kwartier

TE KOOP TE LEUVEN CENTRUM
High-end loft appartement

Eveneens plannen om uw exclusieve eigendom te verkopen? - CONTACTEER ONS VOOR EEN VRIJBLIJVEND GESPREK

016/40 60 20 | info@covas.be | Bondgenotenlaan 33, 3000 Leuven | www.covas.be

ANTI-OBESITASMEDICATIE OF NIET?

Raadpleeg je huisarts

Een traject begint altijd bij de huisarts met een grondige gezondheidsevaluatie. Voor de obesitaskliniek heb je een officiële verwijsbrief nodig.

Focus op gezondheid

Gebruik de medicatie niet voor een 'bikini-lijf', maar om medische risico's als hoge bloeddruk, suikerziekte, hartfalen of slaapapneu te verminderen.

Combineer medicatie met levensstijl

Zie de behandeling niet als vervanging voor beweging en gezonde voeding.

Hou rekening met de lange termijn

Omdat de medicijnen inwerken op de biologische thermostaat in je hersenen, is de kans groot dat je ze blijvend moet nemen om het jojo-effect te voorkomen.

Vermijd online aankopen

Koop nooit afslankmiddelen via het internet. Enkel wetenschappelijk onderbouwde medicatie op voorschrift is veilig en biedt garantie op kwaliteit.

UZ Leuven werkt mee aan een aantal klinische studies. “Er lopen momenteel studies met producten in pilvorm, interessant voor mensen voor wie de drempel van een spuit nog te hoog is. Daarnaast worden de middelen steeds krachtiger. Waar de eerste generatie zorgde voor 10 tot 15 kilo gewichtsverlies, mikken huidige studies op 25 kilo minder. Daarmee komen we in de buurt van de resultaten bij bariatrische chirurgie, zoals een gastric bypass. Ook combinatietherapieën zijn de toekomst: een combi van drie middelen in lage dosis is vaak beter dan één hoge dosis en zorgt ervoor dat je minder nevenwerkingen, zoals maag-darmklachten, hebt.”

JOJO-GEVAAR

Een veelgehoorde vrees is dat wie stopt met de medicatie, de kilo's er snel weer bij krijgt. “Als je stopt, is de verwachting inderdaad dat je weer bijkomt. Maar het echte gevaar schuilt in het jojo-effect. Als je 10 kilo afvalt, verlies je sowieso wat spiermassa. Als je daarna weer aankomt, komt die spiermassa vaak terug in de vorm van vet. Als je verschillende keren na elkaar afvalt en weer bijkomt, eindig je met een veel te lage spiermassa. Daarom raden we aan om de medicatie consequent te blijven innemen, in combinatie met lichaamsbeweging en een gezond dieet.”

Ondanks de medische successen heeft de medicatie een bittere bijmaak: de prijs. In België wordt medicatie normaal terugbetaald als er sterk wetenschappelijk bewijs is, maar de

doelgroep voor obesitas is zo groot dat de overheid dat momenteel niet kan betalen. Dat leidt tot een schrijnende situatie in de praktijk. “Er dreigt een geneeskunde met twee snelheden te ontstaan. Niet iedereen kan 250 euro per maand betalen, vaak levenslang.”

In de obesitaskliniek van UZ Leuven leidt de niet-terugbetaling soms tot vreemde situaties. Bariatrische ingrepen worden wel terugbetaald, maar medicatie en de noodzakelijke begeleiding door diëtisten of kinesitherapie niet. “Het is als arts frustrerend dat ik met patiënten moet praten over financiën in plaats van over gezondheid.”

MISVERSTANDEN

De obesitasspecialist wijst nog op twee grote misverstanden over de nieuwe afslankmedicatie. “Wat de kranten soms te weinig benadrukken: het blijft medicatie die enkel een arts mag voorschrijven. Want obesitas is een echte ziekte. Veel mensen, ook zorgverleners, lijken nog altijd te denken dat het een kwestie is van harder je best doen. Terwijl wij weten dat mensen met obesitas pech hebben met hun erfelijke aanleg. Natuurlijk raden we mensen met overgewicht aan om gezonder te eten en te bewegen. Dat moeten we allemaal, dik of niet dik. Maar soms is de biologie van het lichaam te sterk. Het zijn uiteindelijk onze hersenen die beslissen hoeveel we wegen. En daarvoor bestaat nu gelukkig zeer goede medicatie, die dankzij de verloren kilo's mensen ook langer kan laten leven in een betere gezondheid.”

SENIOREN- BREIN

EVEN GETRAIND ALS AI

Het menselijk brein is tot op hoge leeftijd in staat om nieuwe hersencellen en verbindingen aan te maken. Dat blijkt uit nieuwe inzichten gepresenteerd op het World Brain Health Forum. Volgens experts staan we aan de vooravond van een aardverschuiving: neurodegeneratieve ziekten zoals alzheimer kunnen we wel degelijk behandelen. Ontdek hoe je zelf je brein in topvorm houdt tot op hoge leeftijd.

TEKST: STÉPHANIE VERZELEN

Ach ja, ouder worden. Je vergeet meer, reageert trager en heb je pech, dan laat alzheimer je brein nog sterker aftakelen. Niks aan te doen, denken we. Maar dat klopt niet, vertelt prof. dr. Mathieu Vandenbulcke, ouderpsychiater in UZ Leuven. Op het recente World Brain Health Forum zag hij veel optimisme onder de artsen. “We stellen onder meer vast dat we neurodegeneratieve ziektes als alzheimer wél kunnen behandelen, iets waaraan we vroeger twijfelden. Er lopen meerdere studies naar vroege opsporing en beloftevolle behandelingen.”

Artsen weten nu dat dementie het gevolg is van eiwitten die de hersenfuncties verstoren. Behandelingen met antistoffen tegen zulke eiwitten zijn in ontwikkeling. “Als we de ziekte zo kunnen voorkomen of uitstellen, zou dat een aardverschuiving zijn in ons domein.” Ook onderzoek naar gentherapie neemt toe voor familiale vormen van dementie waarbij men weet welk gen daarvoor verantwoordelijk is. En daarnaast is er bijzonder veel aandacht bij breinspecialisten voor het blijven activeren van je hersenen.

POSITIEF DENKEN WÉRKT

Want inderdaad: je manier van leven heeft impact op hoe je brein verouderd.

Artsen kijken steeds meer naar de impact van je levensstijl in alle fases van het leven. “Je hersenen ontwikkelen zich je hele leven lang. Degelijk onderwijs op jonge leeftijd is belangrijk. Op middelbare leeftijd is het essentieel om je bloedvaten te beschermen, gezond te leven, cholesterol te beperken, hoge bloeddruk te behandelen en niet te roken. Ook problemen met je gehoor of zicht aanpakken, zorgt ervoor dat je brein in vorm blijft.”

Ook hoe je als senior in het leven staat, heeft effect op je hersenen. Blijf je positief, dan leef je langer en scoor je beter op geheugentaken. “Een positieve kijk werkt als een schild. Je blijft als oudere gemotiveerd om voor jezelf te zorgen en uitdagingen aan te gaan. We zien in het brein dat je dan minder stresshormonen aanmaakt: dat komt je slaap, ontstekingswaarden en algemene gezondheid ten goede.”

Om dezelfde reden zijn sociale interacties op oudere leeftijd voeding voor je brein. Studies tonen dat hechte relaties je mentale en fysieke achteruitgang vertragen en samenhangen met een kleinere kans om als oudere in het ziekenhuis te belanden of depressie of dementie te ervaren.

ZO GETRAIND ALS AI

Sociale connecties onderhouden, zorgt er bovendien voor dat je een gevarieerd leven

“Tot op hoge leeftijd maakt je brein nieuwe verbindingen”

prof. dr. Mathieu Vandenbulcke

leidt: nog iets waarvan je als oudere de vruchten plukt. “Er zijn weinig activiteiten die het brein niét stimuleren. Veroordeel een gepensioneerde die veel tv kijkt dus niet meteen: tv prikkelt je hersenen met actualiteit, verhalen en woorden, het kan een venster naar de wereld zijn. Als je ook de krant leest, buitenkomt en fysiek en sociaal actief bent, blijf je nieuwe verbindingen maken tussen de circuits in je brein.”

Dat is een proces dat niet stilvalt wanneer je ouder wordt. “Tot op hoge leeftijd blijf je zulke nieuwe verbindingen en zelfs nieuwe hersencellen aanmaken, weten we nu. Je kan blijven bijleren, nog bijzonder creatief zijn en soms ook betere inschattingen maken. Je hebt ook meer ervaring en kennis om in te zetten: ‘gekristalliseerde kennis’ noemen wetenschappers dat. Je oudere brein lijkt dus een beetje op artificiële intelligentie: omdat het veel training achter de rug heeft, is het efficiënter.”

OP HET PUNTJE VAN JE TONG

Natuurlijk is het ook de realiteit dat je hersenen op andere vlakken achteruitgaan. Vanaf je twintigste neemt het volume af en dat versnelt op latere leeftijd. “De frontale kwabben krimpen het sterkst. Dat merk je aan je verwerkingssnelheid en werkgeheugen: je wordt cognitief trager en multitasking wordt moeilijker. Je hersenen krijgen ook minder zuurstof omdat je bloedvaten vernauwen en dat heeft een effect op de verbindingen in je brein. Daardoor hebben oudere mensen vaker namen ‘op het puntje van hun tong’”

Maar de hersenen blijven een wonderbaarlijk orgaan: terwijl ze aan volume verliezen, zetten ze in op mechanismen die dat verlies compenseren. “Zo zien we dat je hersenen actiever zijn als je taken uitvoert. Ze zetten ook vaker beide hersenhelften in.” Professor Vandenbulcke hoopt dat de positieve nieuwe inzichten over neurologisch ouder worden snel doorsijpelen naar de bevolking. “Je kan blijven werken aan je brein en het zo goed mogelijk afstemmen op een mooie oude dag. Dat is een boodschap die we nog te weinig horen.”

HELEMAAL JIJ, OOK MET XTRA HAAR

Je haar verliezen heeft een impact op je leven.

Wij bieden je graag een oplossing. Op jouw ritme, op jouw maat. En helemaal jij.

Samen gaan we op zoek naar wat voor jou veilig, fijn en comfortabel voelt. Dat kan een pruik zijn die zo natuurlijk oogt als je eigen haar. Of een haaraanvulling die je haar voller of kale plekken onzichtbaar maakt. Altijd werken we ze tot in de puntjes af in ons eigen atelier. Of

we creëren een haaraanvulling volledig op maat en verweven ze onmerkbaar met je eigen haar dankzij onze innovatieve Fillmaze®-techniek. En jou geven we graag alle tijd, aandacht en discretie. Wees welkom. Bij ons team van ervaren haarspecialisten. En bij jezelf.

XTRA HAIR | *Fillmaze*
BY MATTISS

Mechelsesteenweg 286 - 2820 Bonheiden - 0492 73 93 44
info@xtrahair.be - www.xtrahair.be - pruiken en haaraanvullingen

TEL JE ZEGENINGEN

Ik ben 65 jaar geworden en deel daarover graag enkele gedachten met je.

- Ik vierde mijn verjaardag in Noorwegen, in kleine kring, samen met regisseur Kristel en klankman Marijn.
- Voortaan krijg ik korting op trein, tram en bus.
- Ik prijs me gelukkig dat ik deze mooie leeftijd mag bereiken zonder noemenswaardige gezondheidsproblemen en met behoud van mijn energie. Dat is een cadeau van het leven, dat mij, godzijdank, een gunstig lotje heeft gegeven.
- Ik heb besloten om níet met pensioen te gaan. Mijn leeftijdsgenoten zijn intussen allemaal gepensioneerd en vragen mij waarom ik hun voorbeeld niet volg. Het antwoord is eenvoudig. Ik blijf werken omdat ik van mijn job hou en er veel voldoening en energie uit haal. Waarom dus niet nog een eindje doorgaan?
- Als ik op reportage ben in het buitenland, stuur ik onnozele filmpjes naar mijn kleinkinderen. Toen ik op mijn 65e verjaardag zo'n filmpje op mijn sociale media postte, reageerde iemand: "Mischien moet grootmoeder wat vaker thuisblijven." Wat een zure reactie. Zo wil ik zelf alvast niet oud worden.
- Ik ben oprecht blij met mijn leeftijd. Ik wil mij niet jonger voordoen dan ik ben, maar ook niet ouder.
- Soms geneer ik mij een beetje voor mijn leeftijdsgenoten. Toen ik ambassadeur was van Tournée Minérale, de maand zonder alcohol, pleitte ik voor nultolerantie in het verkeer. Daarop kreeg ik vooral negatieve reacties van zestigers en zeventigers. Vaak mannen, die assertief het recht opeisten om na enkele glazen alcohol toch in de auto te stappen. Dan denk ik: "Shame on you, boomers!"
- Ik hoop nog lang te leven en mijn vijf kinderen en (voorlopig) zes kleinkinderen veilig en wel te zien opgroeien.
- Ik denk aan zuster Ida uit In Hemelsnaam, die zei: "Als je oud wil worden, moet je ook graag oud willen zijn."
- 65 vind ik de max.
- Heel wat mensen krijgen niet de kans om 65 jaar te worden.
- Ik denk aan de miljoenen meisjes wereldwijd die elk jaar genitaal verminkt worden. Ik weet het, het is een ver-van-ons-bed-verhaal. En ja, wij hebben hier ook onze problemen. Maar sinds ik die kinderen voor mijn ogen verminkt zag worden, heb ik mezelf beloofd hun verhaal te blijven vertellen. Vanaf mijn 65e wil ik aan zoveel mogelijk mensen vragen om met een vaste betaling mee aan de kar van de organisatie Hope for Girls te trekken.
- Hoe ouder ik word, hoe minder ik mij aantrek van wat mensen denken of zeggen over mij.
- Jazeker, ik zet 10.000 stappen per dag.
- Er was ook deze mooie verjaardagswens van een 78-jarige vrouw: "Als écht oudje schrijf ik je: blijf je bezighouden met je

“

“Ik heb besloten niet met pensioen te gaan”

gezondheid en beweeglijkheid, bloedwaarden en eetgewoonten. Als je geest maar jeugdig blijft? Dat is een wegwijsfliché. Oud worden is lichamelijk verslijten. Neem dat van mij aan en leer ermee om te gaan.”

Onlangs vroeg iemand mij een brief te schrijven, als mijn 85-jarige zelf. Dat vond ik een moeilijke opdracht. Want het is lastig om twintig jaar in de tijd vooruit te kijken. Leef ik dan nog wel? In elk geval, ik laat je om te eindigen de brief lezen.

Beste lezer,

Tegenwoordig woon ik het grootste deel van het jaar in Frankrijk, met mijn lief. Mijn kinderen en kleinkinderen komen vaak logeren en die weken zijn voor mij het hoogtepunt van het jaar. Ik schrijf een boek op mijn eigen tempo, zonder deadlines dus. Het is een heel persoonlijk boek, waar ik vele jaren over nagedacht en getwijfeld heb. Maar nu komt het er toch van.

Ik leef een eenvoudig, maar kwaliteitsvol leven, met weinig spullen en agendapunten. We eten lekker en gezond, maken samen reizen en uitstapjes. Er komen veel vrienden over de vloer. Mijn lief en ik genieten van elkaar, het bos, een stevige wandeling, een museumbezoek. We lezen veel, luisteren naar muziek, genieten van het uitzicht, een goed glas wijn, een echt gesprek. Meer moet dat niet zijn.

Hartelijke groet,
Annemie

Annemie Struyf

is journaliste, tv-maker, schrijfster en moeder van vijf kinderen. Van thuisstad Leuven tot in het verre buitenland: Annemie gaat altijd op zoek naar authentieke verhalen.

CHECK UP

Onze reporter trekt door de gangen van campus Gasthuisberg en meet de hartslag van mensen die hier passeren.

TEKST: MAYA TOEBAT

 ONTHAAL TOEGANG OOST

MIREILLE (61)

Als je Mireille ontmoet, valt meteen haar warme glimlach op. Ondanks jaren van ziekenhuisbezoeken haalt ze kracht en plezier uit haar passie: linedance.

“Door een auto-immuunziekte zijn mijn longen in één jaar tijd aangetast. Drie jaar geleden kreeg ik een dubbele longtransplantatie. Nu kom ik om de drie maanden voor een reeks onderzoeken naar het ziekenhuis. Vanochtend was ik hier al om zeven uur, rond de middag rijden we weer naar Lommel. Ik hoop wat te kunnen rusten, zodat ik vanavond kan gaan linedancen. Dat doe ik al dertig jaar.”

“Na de transplantatie ben ik een tijdje gestopt, maar toen zei mijn dokter: ‘Je moet terug beginnen! Beschouw het als therapie.’ Eerst deed ik het met een rugzakje met een zuurstofmachine in. Nu dans ik weer twee keer per week. Ik doe het op mijn eigen tempo, mijn spieren kunnen het geen heel liedje volhouden. De rest van de dansgroep kent mijn verhaal, ik vind veel steun bij hen. Soms moet ik mij ernaartoe slepen omdat ik moe ben, maar ik stap er zoveel gelukkiger naar buiten. Ik kan eigenlijk beter dansen dan wandelen, waarschijnlijk omdat het mijn passie is. En dankzij de muziek: die geeft energie, hè!”

📍 DAGZIEKENHUIS ONCOLOGIE

GEMMA (53)

Na haar behandeling in het dagziekenhuis is Gemma klaar om naar huis te vertrekken. Ze staat, zelfs met kanker, stevig in het leven en vertelt hoe ze de stap maakte van verstand naar gevoel.

“Tien jaar geleden ging ik naar de gynaecoloog voor een borstcontrole. Ik had dat nog nooit laten nakijken. Volledig onverwachts ontdekten ze een grote tumor, binnen een week werd ik geopereerd. Na zes maanden van behandelingen was ik een tijd ‘schoon’, maar enkele jaren later kwam de kanker terug. Sinds kort neem ik deel aan een nieuwe klinische studie.”

“Ik ben mijn ziekte niet”

“Eerst twijfelde ik over de studie, want ik zou door deze behandeling mijn haar verliezen. Ik zei tegen mijn verpleegkundige Liesbeth dat ik het niet zag zitten. Zij luisterde. Dat alleen al betekende zoveel. Ik voelde me gehoord en kreeg de ruimte om zelf te

beslissen. Uiteindelijk stemde ik in. Geen gemakkelijke keuze, maar ik heb er geen spijt van. De kanker is uitgezaaid, maar ik blijf hoopvol. Dat lukt dankzij de lieve mensen om me heen, in het bijzonder mijn man, zoon en dochter. En ook doordat ik durf uit te spreken wat ik belangrijk vind.”

“In het begin wilde ik alles begrijpen. Ik las alle studies en besprak ze met mijn arts. Dat gaf me een gevoel van controle. Door de jaren heen ben ik van denken naar voelen gegaan. Nu doe ik yoga, pilates en wandel ik regelmatig. Mijn sociale contacten zijn belangrijk voor me. Anderhalf jaar geleden stopte ik met werken. Ik werkte eerst bij het Europees Parlement, later bij IKEA als hoofd EU Public Affairs, maar het lukte niet meer door de behandelingen. Werk definieert je, dus het was zoeken: wie ben ik nu? Het lijkt alsof je jezelf verliest, maar je bent er nog altijd, in andere dingen. Ik ben ook mijn ziekte niet. Ik heb kanker, maar ik ben zoveel meer. Het gaat niet alleen om doen, maar om zijn. Daarin zit vandaag mijn kracht.”

📍 WACHTZAAL VROUW, KIND EN ERFELIJKHEID

ELLEN (30) & JULIETTE (11 WEKEN)

Met een baby op de schoot voelt wachten anders. Ellen zit in campus Gasthuisberg met haar dochter Juliette. Na een echo bij de baby is het spannend afwachten, maar tegelijk is het een zeldzaam rustig moment samen.

“Elf weken geleden ben ik bevallen van Juliette. Het was een vlotte, natuurlijke bevalling, maar Juliette heeft lang in stuit gelegen. Dat kan complicaties geven aan haar heupen. Als die niet goed gevormd zijn, kunnen ze op latere leeftijd makkelijker uit de kom schieten. We zijn hier vandaag voor een vervolgcontrole.”

“Daarnet lieten we een echo maken. Ik mocht er gelukkig bij zijn en Juliettes handje vasthouden. Ze was rustig en het duurde maar tien minuten. Ik hoop dat het beter geëvolueerd is, anders moet ze misschien een harnasje dragen. Ook haar nieren zijn niet helemaal in orde, daar moeten we over zes maanden nog voor komen. Ik ben hier al twee keer vlot bevallen, dus ik heb vooral positieve associaties met het ziekenhuis. Maar het blijft spannend om naar hier te komen voor dit soort onderzoeken. Nu moeten we nog een klein uurtje wachten op het resultaat. Dat lijkt lang, maar ik zie het ook als qualitytime. Thuis begin je al snel weer aan het huishouden, hier kan ik echt bij Juliette zijn.”

“Enkele dinsdagen op rij kom ik hier voor chemotherapie. Voor die afspraken maak ik gebruik van Medi-taks. Ze halen me thuis op en zetten me af aan de ingang van het ziekenhuis. Een deel van de kosten krijg ik ook terugbetaald. Ik ben nog vlot ter been en kan autorijden, maar ik kies er vooral voor omdat ik anders een heel stuk zou moeten wandelen van de parking van het ziekenhuis naar deze afdeling. Dan zou ik al moe zijn tegen dat ik hier aankom.”

“Nochtans beweeg ik meer dan vroeger. Anderhalf jaar geleden verhuisden mijn man en ik naar een assistentiewoning in het centrum van Haacht, waardoor we overal te voet naartoe kunnen. In de winkelstraat is ook een hoedenwinkel, waar ik deze pet kocht. Toen ik mijn haar zou verliezen door de behandeling heb ik een pruik overwogen, maar dat zou nooit hetzelfde zijn als mijn eigen haar. Daarom koos ik voor hoedjes. Als ik een pet draag, krijg ik spontaan complimenten van mijn kleinkinderen. Mijn kleindochter heeft ook al sjaaltjes voor me gemaakt.”

📍 DAGZIEKENHUIS ONCOLOGIE

MARIE-JEANNE (76)

Marie-Jeanne reist met de taxi vlot naar haar chemotherapie en weer naar huis. Zo bespaart ze zichzelf een lange wandeling van de parkeerplaats naar de ingang.

📍 ONTHAAL TOEGANG OOST

KAAT (17)

Kaat (rechts) staat wat nerveus te wachten in de grote inkomhal. Ze is zeventien, kijkt nieuwsgierig rond, maar houdt ook wat afstand. Vandaag mag ze met haar klas een dagje meedraaien in het ziekenhuis.

“Ik ben hier met mijn klasgenoten voor een inlevingsdag in het ziekenhuis. We gaan straks verschillende afdelingen bezoeken, maar eerlijk gezegd weten we nog niet zo goed wat we precies zullen zien. Dat maakt het spannend. We volgen welzijnswetenschappen aan het Heilig Hartinstituut in Heverlee. Dat lijkt op humane wetenschappen, maar met een sterkere focus op psychologie en filosofie. Dat vind ik ook de boeiendste vakken. Ik werk graag met mensen en ik wil begrijpen waarom ze doen wat ze doen. Daarom denk ik ook aan psychologie als studierichting volgend jaar.”

“Ik ben hier vroeger al eens geweest, maar vandaag voelt het anders. Je bent hier niet als patiënt, maar om te kijken en te leren. Dat maakt het minder zwaar. Ik ben vooral nieuwsgierig naar het bevallingskwartier, omdat dat een plek is waar je anders niet snel komt en omdat ik graag met kinderen bezig ben. Door hier rond te lopen krijg ik pas echt een beeld van hoe een ziekenhuis functioneert. Dat maakt het veel concreter dan wanneer je erover hoort in de les.”

📍 KINDERZIEKENHUIS

MOUSSA (33) & AMIR (4)

Amir ligt al een week in het ziekenhuis, maar dat lijkt zijn energie nauwelijks te temperen. Tussen de onderzoeken en medicatietoedieningen speelt en rent hij door de gangen. Papa Moussa blijft al die tijd bij hem.

“Amir maakt niet genoeg rode bloedcellen aan en krijgt daarom om elke drie weken een transfusie. Omdat zijn ijzergehalte daardoor stijgt, houden ze hem hier goed in het oog. Hij krijgt nu medicatie om zijn ijzergehalte opnieuw stabiel te krijgen. Waarschijnlijk blijven we tot morgen en kunnen we de behandeling daarna thuis verderzetten.”

“Toch is Amir nog heel energiek: hij krijgt elke ochtend en namiddag les en tussendoor gaat hij graag naar de

speelruimte. Deze namiddag staat er ook een voorstelling op het programma in zaal Muze (een creatieve ruimte in het kindziekenhuis, in samenwerking met Museum M). Tot dan komen we even spelen. De grote dino, een spel met pinguïns en een gamespelletje zorgen voor afleiding. Als Amir op controle is of naar de les gaat, heb ik tijd om even te rusten of te spreken met familie. Mijn vrouw blijft thuis in Wervik bij Amirs grote zus en kleine broer. Ik bel hen vaak om hen op de hoogte te houden. Hopelijk kunnen we snel weer naar huis.”

KINDERLEVEN AAN EEN ZIJDEN DRAADJE

Als een kind levensbedreigend ziek is of niet meer lang te leven heeft, telt elke seconde die het gezin samen kan doorbrengen. Het KITES-team van UZ Leuven begeleidt hen in hun vertrouwde omgeving: thuis. Niet alleen voor medische noden, maar ook om gezinnen te ondersteunen bij moeilijke beslissingen en comfortzorg.

TEKST: MAYA TOEBAT

Tot eind jaren tachtig lagen kinderen vaak weken of maanden in het ziekenhuis. Thuis zijn was amper een optie, terwijl de vertrouwde omgeving juist zo belangrijk is in moeilijke periodes. “Uit onderzoek blijkt dat kinderen het liefst thuis overlijden”, zegt dr. Marleen Renard, kinderoncoloog in UZ Leuven. “Thuis volgen ze hun eigen ritme, krijgen ze bezoek van wie belangrijk is en nemen ze deel aan het gezinsleven.” Om kinderen die niet meer konden genezen toch thuis te verzorgen, richtte het kinderoncologisch centrum van

UZ Leuven KITES op: Kinderen in Thuis En Supportieve zorg. In UZ Gent ontstond een gelijkaardig initiatief: KOESTER. Al snel breidden ze de doelgroep van kinderen met kanker uit naar kinderen met alle levensbedreigende aandoeningen.

“In het begin was er één verpleegkundige die aan huis ging voor de behandeling en de begeleiding bij kinderen die thuis konden sterven. Vandaag bestaat KITES uit een team van vijf verpleegkundigen, een coördinator,

twee artsen en een administratief medewerker. We ondersteunen ook alle zorgverleners die betrokken zijn bij de palliatieve en terminale zorg, van verpleegkundigen en kinesisten tot diëtisten en sociaal werkers.”

GEWOON EEN GEZIN

Ouders kloppen bij KITES aan als hun kind complexe zorg nodig heeft of wanneer het levenseinde nadert. “Vanaf het eerste contact blijven we betrokken. Als de situatie stabiel is, laten we gezinnen even los en pikken we het contact later weer op. Sommige van onze trajecten duren twintig jaar, andere twee dagen. Ouders van een pasgeboren baby met een heel beperkte prognose willen soms naar huis, al is het maar voor een paar dagen. Ook in die moeilijke situatie willen ze gewoon even een gezin zijn.”

Een kind thuis laten overlijden is meer bespreekbaar dan dertig jaar geleden, maar het blijft een ingrijpende keuze. De medische mogelijkheden zijn vandaag groter dan ooit. Er is altijd nóg een behandeling, nóg een onderzoek mogelijk. “De meeste kinderen kunnen thuis overlijden, maar voor veel ouders lijkt dat een onmogelijke taak. Met goede ondersteuning en een netwerk, lukt het wel voor de meeste gezinnen.” Maar ook voor zorgverleners in de eerste lijn, zoals huisartsen of thuisverpleegkundigen, kan het spannend zijn.

“Vanaf het eerste contact blijven we betrokken”

dr. Marleen Renard

“Daarom ondersteunen wij hen op alle vlakken: symptoomcontrole, emotionele, sociale en psychologische ondersteuning, materialen en medicijnen. Zowel het gezin als de hulpverleners kunnen 24 op 7 een beroep op ons doen.”

TIPJE VAN DE IJSBERG

KITES begeleidt jaarlijks meer dan honderd gezinnen, waarbij er ongeveer dertig overlijdens zijn. Ook kinderen uit andere ziekenhuizen dan UZ Leuven kunnen rekenen op hun expertise. De vraag naar thuiszorg groeit en de groep kinderen die baat heeft bij deze aanpak is groter dan wat het team aankan. “We zien maar het tipje van de ijsberg. Met extra middelen en medewerkers zouden we veel meer kinderen kunnen helpen.” Daarnaast wil KITES inzetten op betere communicatieplatforms tussen huisartsen, thuisverpleegkundigen en ziekenhuizen. “Als informatie vlot doorstroomt en iedereen op dezelfde lijn zit, voelen gezinnen zich gedragen.”

SLEUTELMOMENTEN

De intensiteit van de begeleiding verschilt per gezin. In een palliatieve fase komt een KITES-verpleegkundige meerdere keren per week langs. In stabielere situaties is dat om de paar weken of maanden. “We zitten ook op sleutelmomenten samen met het gezin, als er moeilijke momenten komen. Welke behandelingen willen ze nog? Wat betekent een opname op intensieve zorg op lange termijn? Soms moet je durven vragen: doen we dit om te genezen of verlenen we het lijden?”

Komt het ziekteproces in een eindfase, dan laten ze het overlijden zo vredig mogelijk verlopen. Dat overlijden kan thuis, in het ziekenhuis of elders. Elke keuze is bespreekbaar. En ook daarna verdwijnt het KITES-team niet. “We bellen met de ouders, gaan soms nog langs, sturen kaartjes op herdenkingsmomenten en organiseren een jaarlijkse samenkomst. Niet iedereen wil dat en dat respecteren we. Ook respect voor cultuur, geloof en opvoeding is essentieel. We volgen vooral het ritme van de ouders en het kind.”

VERPLEEGKUNDIGE JILL BOEYKENS

“OP HET RITME VAN OUDERS EN KIND”

Jill is KITES-verpleegkundige in UZ Leuven. “We worden gecontacteerd door ouders, artsen of thuisverpleegkundigen die voelen: dit lukt ons niet meer alleen. Eerst hebben we een kennismakingsgesprek, gevolgd door een overleg met de ouders en eventueel het kind en zorgverleners zoals de huisarts, de thuisverpleging, het ziekenhuisteam en de school. Het is cruciaal dat alle neuzen in dezelfde richting staan. Vaak levert iedereen goed werk, maar zonder samenhang. Wij brengen zorgverleners met elkaar in verbinding.”

KITES is de schakel tussen het ziekenhuis en de thuisomgeving. Het team regelt dat de zorg die in het ziekenhuis werd opgestart, kan verdergaan thuis: zuurstoftherapie, pijnpompen, sondevoeding of beademing. Ook praktisch ondersteunt het team gezinnen met hulpmiddelen zoals aangepaste rolstoelen, comfortmatrassen, aspiratietoestellen of medicatiepakketten om in crisissituaties snel te handelen. De medewerkers van KITES delen hun ervaring op het vlak van pediatrische, chronisch complexe en palliatieve zorg met huisartsen en thuisverpleegkundigen, die minder vertrouwd zijn met zeldzame aandoeningen. “Wij nemen de zorg niet over, maar coördineren en informeren.”

CHARLOTTE EN DRIES

OVER DOCHTER
ODETTE ^{°05-02-2023}
⁺²¹⁻⁰⁵⁻²⁰²⁵

“Toen Odette werd geboren, bleek al snel dat er iets niet klopte. Vanaf de eerste onderzoeken in UZ Leuven stond Jill van KITES aan onze zijde. Het team werd ons aanspreekpunt voor alles: materiaal voor sondevoeding, administratieve vragen en coördinatie met artsen en thuisverpleegkundigen. Odette werd behandeld door het kindermetaboolteam en in het begin gingen we bij het minste naar het ziekenhuis. Maar het team gaf ons het zelfvertrouwen om haar meer thuis te verzorgen. Ze kwamen regelmatig langs, belden dagelijks als het nodig was en gaven ons het gevoel dat geen enkele vraag te veel was. Zo kon ons gezin samen zijn in een vertrouwde omgeving.”

*“Het team gaf ons
zelfvertrouwen”*

“Uiteindelijk konden we Odette thuis laten sterven, dichtbij ons en haar zusje Leonie, die toen drie maanden was. Het gezin samenhouden gaat beter thuis en we wilden elke seconde samen zijn. Ook bezoek van familie was makkelijker te regelen. Zelfs na haar overlijden blijft KITES contact houden, bijvoorbeeld met een attentie op Odettes verjaardag. We leerden zoveel warme mensen kennen. Die intense periode waren ze het middelpunt van ons leven. Het is fijn om af en toe nog iets van hen te horen.”

De beste uitstap voor je rug!

SLAAPCOMFORT - ERGONOMISCH - ZITCOMFORT
RUGADVIESCENTRUM NIET VER, WEL ANDERS

Bezoek onze website

Bedking
ErgopoliS®

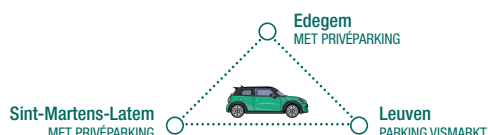
BAAN LEUVEN - MECHELEN 338, BOORTMEERBEEK | Tel. 015 52 03 60

DÉ OPTIEK VOOR KINDEREN

KIDS EYEWEAR
&
YOUNG PEOPLE

BY NATHALIE BLADT

TOOP LEUVEN
Mechelsestraat 27
3000 Leuven
016 89 94 28

TOOP ANTWERPEN
Mechelsesteenweg 476
2650 Edegem
03 369 65 60

TOOP GENT
Kortrijksesteenweg 66
9830 Sint-Martens-Latem
09 469 44 44

Wie de komende jaren campus Gasthuisberg bezoekt via toegang West, zal de horizon zien veranderen. Vanaf 2031 krijgt het ziekenhuis namelijk een echt hoogbouwproject. Het wordt niet alleen een blikvanger aan het plein, maar vooral een warme en moderne plek voor wie gespecialiseerde zorg nodig heeft.

De hoogbouw biedt een nieuwe thuis aan verschillende diensten. Zo komt er een uitbreiding voor de raadpleging oncologie en het dagziekenhuis oncologie en twee nieuwe bunkers voor radiotherapie. Er komen zes nieuwe hospitalisatieafdelingen, goed voor driehonderd bedden. Patiënten verblijven er in een eigentijdse omgeving met veel licht, terwijl kwetsbare hematologiepatiënten er op een veilige isolatieafdeling verblijven.

Op de onderste verdieping komt er extra ruimte voor de spoedgevallen en een speciale afdeling voor korte crisisopvang (EPSI). Helemaal bovenin trekt het centrum voor klinische farmacologie in, waar onderzoek naar nieuwe geneesmiddelen gebeurt. Met dit project bouwt UZ Leuven letterlijk en figuurlijk aan de toekomst van de zorg.

Meer weten over de bouwwerken in UZ Leuven? Check www.uzleuven.be/ruimteplanning

ZORG OP HOOG NIVEAU PLEIN WEST

152 eenpersoonskamers	42.000 M ² innovatieve zorgruimte	71 onderzoekslokalen
72 tweepersoonskamers	135 dagziekenhuisplaatsen	2 bunkers radiotherapie

WIE IS WIE

In een groot ziekenhuis als UZ Leuven kom je heel wat zorgverleners tegen. Maar weet jij wat het uniform van een medewerker vertelt over zijn job? Van de verpleegkundige aan je bed tot de arts of de logistiek medewerker: enkele bekende uniformen op een rij.

IN HET ZIEKENHUIS

Iedereen die in het operatiekwartier, het bevallingskwartier of de centrale sterilisatieafdeling werkt, draagt een groene broek en vest die volledig industrieel gereinigd worden.

Logistiek medewerkers herken je aan hun witte uniform. Het lijkt op het verpleegkundige-uniform, maar heeft donkerblauwe mouwen.

KUNST DIE EVEN DOET STILSTAAN

Tussen de bomen op het grasplein, voor de Alma bij Onderwijs en Navorsing, staat een bijzonder meisje. Het is 'Anna', een bronzen beeld van kunstenaar Sofie Muller. Ze zet, een beetje aarzelend, haar allereerste stapjes. Het beeld vangt precies dat fragiele moment tussen nog hulp nodig hebben en de eerste eigen vrijheid.

Anna is onderdeel van een kleine kunstroute op campus Gasthuisberg, opgezet naar aanleiding van 600 jaar KU Leuven. Een jaar lang sieren drie hedendaagse kunstwerken de campus om patiënten, bezoekers, studenten en medewerkers een warm gebaar van menselijkheid te bieden. Naast het werk van Sofie Muller kan je ook creaties van Clara Spilliaert en Philip Aguirre y Otegui ontdekken. Ideaal voor een korte wandeling en een streepje reflectie in de dagelijkse drukte.

www.kuleuven.be/600jaar/hedendaagse-kunst-in-gasthuisberg

GRENSVERLEGGER YOUKO

Als je door de gangen van het niercentrum wandelt, kom je Youko Andries tegen. Ze is een van de vele gezichten die elke dag hun schouders zetten onder onze missie: samen grenzen verleggen. Voor Youko betekent dat niet alleen de beste medische zorg bieden, maar ook elke dag zoeken naar manieren om het verblijf van haar patiënten net dat tikkeltje aangenamer of menselijker te maken.

Die drive om voortdurend te verbeteren, vind je overal in UZ Leuven. Of het nu gaat om een arts die een nieuwe behandeling uitstippelt of een administratieve kracht die een proces vlotter laat verlopen: we werken allemaal samen aan hetzelfde doel. Heb jij ook die grensverleggersmentaliteit? Wil je jouw talent inzetten in een omgeving die nooit stilstaat? Jouw talent is welkom in UZ Leuven.

Ontdek al onze vacatures op www.uzleuven.be/jobs

Verpleegkundigen dragen witte uniformen met witte mouwen en subtiele details in het felle UZ Leuven-lichtblauw.

Blauwe broek met vestje is het basisuniform voor artsen, vooral op afdelingen waar veel fysieke handelingen nodig zijn, zoals op spoed, intensieve zorg of bij technische onderzoeken.

Op raadplegingen dragen artsen meestal een witte jas over hun 'gewone' kleding, vooral voor de hygiëne en de herkenbaarheid.

Heb je vaak een opgeblazen gevoel of buikkrampen die je dagelijkse leven beheersen? Je bent niet alleen: een op de tien Belgen heeft last van het prikkelbaredarmsyndroom. Dure stoelgang- of allergietesten blijken in de praktijk vaak weggegooid geld. Nieuw onderzoek uit UZ Leuven gooit het over een andere boeg: een minidosis antidepressiva blijkt een verrassende bondgenoot bij prikkelbare darm.

TEKST: STÉPHANIE VERZELEN

HELPEN ANTIDEPRESSIVA BIJ

Het prikkelbare-darmsyndroom treft een grote groep Belgen. Vooral jongeren kampen met de aandoening en vrouwen lopen dubbel zoveel risico. “Een buikgriep is de belangrijkste oorzaak”, legt professor Jan Tack uit. Hij is gastro-enteroloog en specialist prikkelbare darm in UZ Leuven. “Bij een aantal mensen herstellen de darmen niet volledig van zo’n buikgriep. Jongere vrouwen die roken en veel stress ervaren, zijn extra kwetsbaar daarvoor.”

Prikkelbare darm geeft buik- en darmklachten die je blijven achtervolgen. Omdat de impact op de levenskwaliteit enorm is, zoeken artsen intensief naar oplossingen. “In UZ Leuven hebben we een van de actiefste onderzoeksgroepen ter wereld. Maar waarschijnlijk vinden we nooit een therapie die voor iedereen werkt. Te veel verschillende mechanismen spelen een rol: volgens studies zijn er zeker 18 zaken die prikkelbare darm kunnen veroorzaken.”

ONBETROUWBARE TESTEN

Naast buikgriep kunnen bijvoorbeeld angst en depressie boosdoeners zijn, maar ook de mestcellen van je afweersysteem, galzouten uit de lever of de serotonine in je darmen kunnen een rol spelen.

Daarnaast is een onevenwicht in het darmmicrobioom vaak the usual suspect: veel behandelingen richten zich daarom op die bacteriën, maar de aanpak is niet altijd even succesvol.

Sommige artsen starten nog altijd met een stoelganganalyse van het microbiom. “Maar dat blijkt een nutteloze test. Het microbiom is extreem individueel: de wetenschap heeft nog niet bepaald wat de ‘normale’ waarden zijn en zo’n analyse kan dus niet voorspellen welke behandeling voor jou zal werken. Maar ondertussen betaal je wel veel geld voor zo’n test.”

Even graag grijpen sommige artsen naar een voedselallergietest die IgG-antistoffen meet. Mensen met prikkelbare darmen hebben inderdaad meer IgG’s in het bloed, maar studies vinden geen duidelijke link met darmklachten. Andere populaire

testen, zoals die voor de doorlaatbaarheid van de darmen of de SIBO-test voor bacteriële overgroei in de dunne darm, blijken onbetrouwbaar.

PROBIOTICA? WISSELEND SUCCES

Wat is dan wel nuttig? Een bloedtest, een analyse van ontstekingscellen in de stoelgang bij diarree en eventueel een check van de schildklier kunnen interessante informatie opleveren. Daarna kan je arts overgaan op de behandeling. “Veel artsen grijpen naar probiotica om het microbioom te stabiliseren. Maar helaas is ook het bewijs voor die remedie niet echt overtuigend.”

Gelukkig zijn probiotica wel veilig en soms verminderen ze je opgeblazen gevoel en buikpijn. “Maar er zijn veel probiotica en de werkzaamheid varieert enorm. Als patiënt weet je nooit waar je aan begint.” De beste probiotica zijn bovendien nog in ontwikkeling: twee nieuwe varianten uit recente grote studies blijken veelbelovend. “Ik vermoed dat die resultaten begin 2027 zullen verschijnen.”

BEHANDELEN MET ANTIDEPRESSIVA?

Meer garantie op succes is er met het FODMAP-dieet. Daarbij schrap je moeilijk verteerbare koolhydraten, die vaak te vinden zijn in brood en pasta, lactose en bepaalde soorten fruit en groeten. “Het is een veeleisend dieet dat niet noodzakelijk gezond is, maar acht op de tien patiënten voelen zich snel beter. Na de fase van het schrappen van voedingsmiddelen

“Door de lage dosis antidepressiva is er vooral effect op de darmen”

prof. dr. Jan Tack

UZ Leuven ontwikkelde de DOMINO-app: die ondersteunt je bij een zogenaamd *low FODMAP*-dieet. De app werkt zonder tussenkomst van een diëtist. Zelfs patiënten met zwaardere symptomen zien vaak goede resultaten. Enkel je huisarts of specialist kan de app voorschrijven.

introduceren we die een voor een opnieuw, terwijl we opvolgen wat klachten uitlokt. Zo kan je tot een leefbaar dieet komen dat je darmen minder prikkelt. Het hele proces duurt ongeveer drie maanden.”

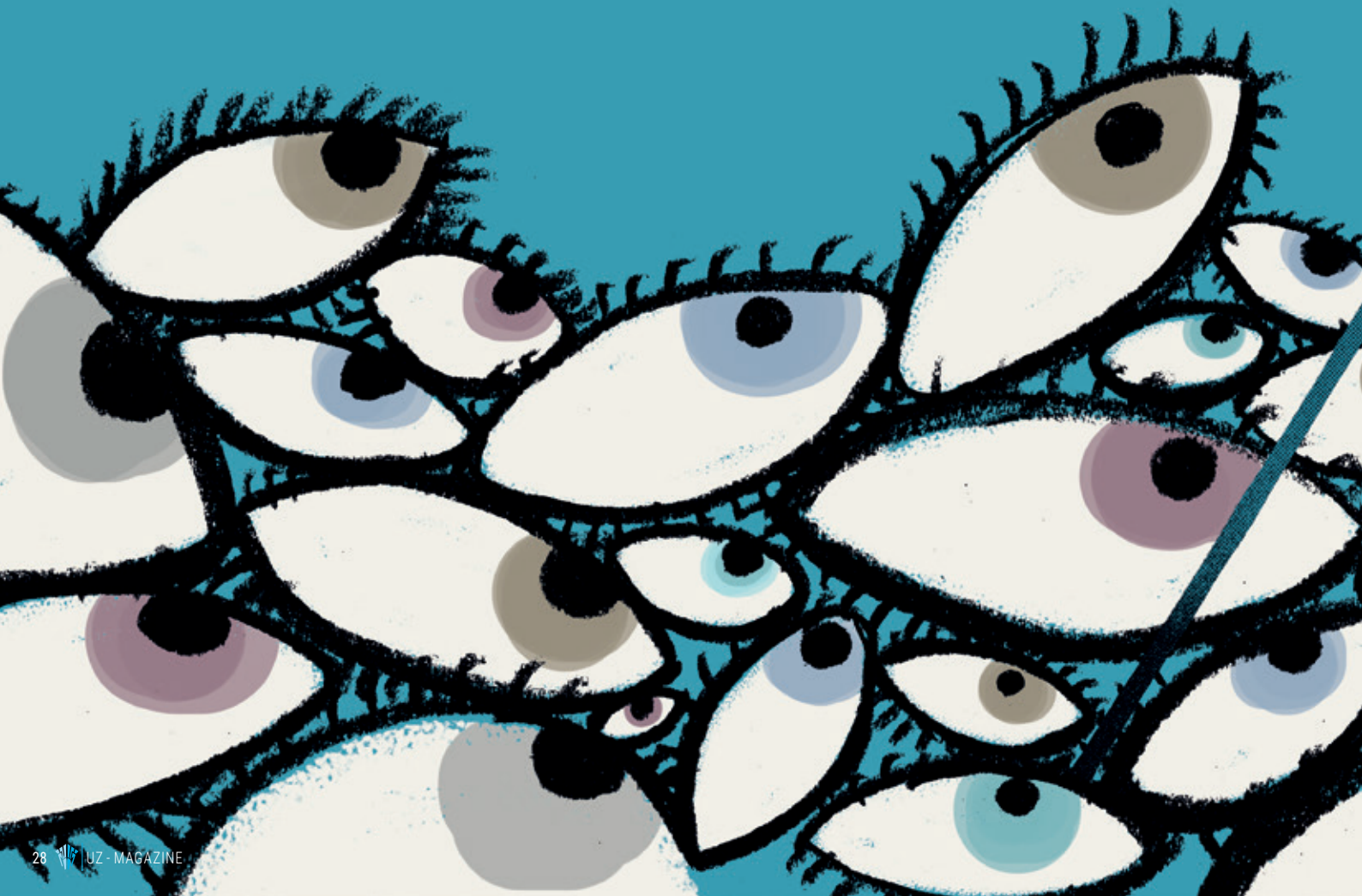
En artsen ontdekten nog een nieuwe piste: antidepressiva blijken klachten sterk te verminderen. Gewoonlijk behandelen die een onevenwicht van serotonine in de hersenen, maar dat signaalstofje is ook rijkelijk aanwezig in je darmen. “Met amper een zevende tot een vijftiende van de dosis van een antidepressivum zien we al dat buikkrampen en diarree sterk afnemen. Patiënten zijn vaak verrast als we de behandeling voorstellen, maar door de lage dosis is er vooral effect op de darmen.”

Hang je met prikkelbare darm levenslang vast aan een behandeling of dieet? Dat kunnen artsen nog niet voorspellen. Momenteel gaan ze er inderdaad van uit dat de gevoeligheid eerder blijvend is. “Tegelijk suggereren twee studies dat de gevoeligheid kan afnemen als we de ontsteking in de darmen voor een langere periode wegnemen. Met de vele onderzoeken die momenteel lopen, hopen we op meer inzicht en betere behandelmethodes voor patiënten in de toekomst.”

EEN TRAUMA BIJ KINDEREN BEDREIGENDE BRIL

Een neutraal gezicht dat toch boos kijkt, of een veilige situatie die plots gevaarlijk aanvoelt: voor jongeren die een trauma opliepen in hun kindertijd is de wereld vaak een mijnenveld. Nieuw onderzoek werpt licht op waarom hun hersenen signalen anders interpreteren. Hoe help je een kind om die 'bedreigende bril' af te zetten en weer te vertrouwen op de wereld?

TEKST: HANNE AKKERMANS

“Niet elke moeilijke ervaring is meteen een trauma,” legt prof. dr. Ruud Van Winkel, psychiater aan UPC KU Leuven, uit. Samen met zijn team onderzocht hij de afgelopen jaren welke invloed kindertrauma heeft op de ontwikkeling van jongeren. “We maken allemaal wel eens ingrijpende dingen mee. Pas wanneer een gebeurtenis de draagkracht van een kind overschrijdt en er negatieve gevolgen zijn, spreken we van trauma.”

Kinderen kunnen een ouder verliezen, een vechtscheiding meemaken of geconfronteerd worden met een ernstig ongeluk van een vriendje. Maar het zwaarst wegen de ervaringen waarbij iemand bewust pijn veroorzaakt, zoals bij pesten, mishandeling of verwaarlozing. “Kinderen betrekken zulke ervaringen vaak op zichzelf. Ze geloven dat ze onwaardig zijn of er niet toe doen. Dat soort gedachten maakt de impact veel groter.”

Een eenmalige gebeurtenis kan soms al genoeg zijn om diepe sporen na te laten, zeker wanneer het gaat om iets heel ingrijpends, zoals seksueel misbruik. “Toch zien we dat het risico veel groter wordt wanneer moeilijke ervaringen zich opstapelen. De meeste jongeren maken één of enkele moeilijke dingen mee, maar sommigen worstelen met meerdere trauma’s tegelijk, zoals pesten, verwaarlozing én armoede. Bij hen is de kans op mentale klachten het grootst.”

BEDREIGENDE BRIL

Twee hersengebieden spelen een sleutelrol in hoe jongeren met trauma hun omgeving inschatten. De hippocampus helpt om herinneringen te verwerken en nieuwe situaties te beoordelen. Bij jongeren met trauma is dat gebied vaak kleiner, wat mee kan verklaren waarom het voor hen moeilijker is om nieuwe situaties correct in te schatten. De amygdala, die emoties zoals angst of boosheid herkent, reageert bij hen juist sterker. Hun reacties zijn daardoor emotioneler en sterker gestuurd door negatieve herinneringen uit het verleden.

Dat patroon werd ook zichtbaar in de studies van professor Van Winkel en zijn collega’s. De afgelopen jaren onderzochten ze welke invloed kindert trauma heeft op de ontwikkeling van jongeren. Daarvoor gebruikten ze computertaken, vragenlijsten en hersenscans. Ze testten bijvoorbeeld hoe jongeren met en zonder trauma reageren op dezelfde situaties. Zo werd duidelijk dat jongeren zonder trauma sneller aanvoelen welke personen veilig en welke onveilig zijn.

VOORTDURENDE ONZEKERHEID

Opvallend was het patroon dat terugkwam bij het zien van gezichten:

“Trauma verandert niet alleen hoe jongeren naar de wereld kijken, maar ook hoe ze zich in die wereld bewegen”

prof. dr. Ruud Van Winkel

neutrale gezichten riepen bij jongeren met trauma dezelfde reacties op als boze gezichten. “Voor hen voelt de wereld net iets gevaarlijker en vijandiger aan dan ze in werkelijkheid is. Het is alsof ze een bedreigende bril dragen. Dat kan het risico op mentale klachten verhogen.”

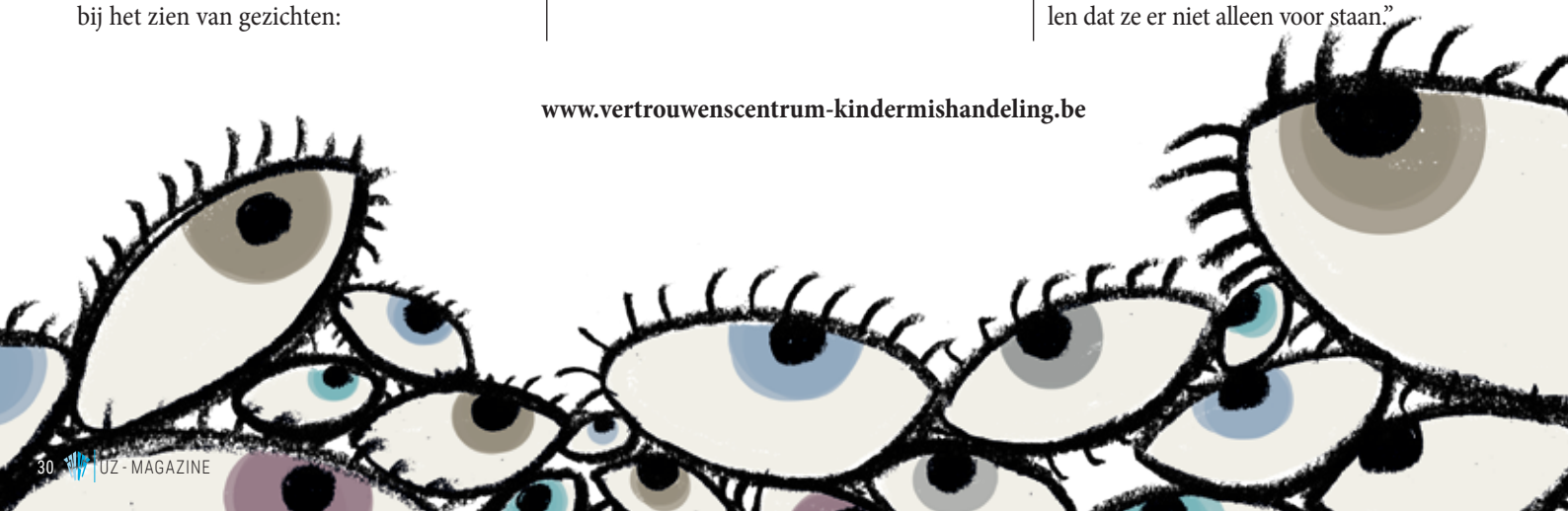
Trauma verandert niet alleen hoe jongeren naar de wereld kijken, maar ook hoe ze zich in die wereld bewegen. “Sommigen trekken zich terug; ze vermijden contact en worden sneller angstig of depressief. Anderen leggen het risico net naast zich neer. Ze vertonen impulsief of zelfbeschadigend gedrag, zoeken hun toevlucht in middelengebruik of gaan onveilige relaties aan. Het zijn allebei manieren om met die voortdurende onzekerheid om te gaan.”

SCHAAMTE DOORBREKEN

Professor Van Winkel wil in de toekomst vooral beter begrijpen waarom sommige jongeren na trauma eerder impulsief of zelfbeschadigend gedrag stellen, terwijl anderen zich terugtrekken en kampen met angst of depressie. “Als we weten waarom jongeren zo verschillend reageren, kunnen we hen helpen om situaties genuanceerder in te schatten en zo beter met die onzekerheid om te gaan.”

Omdat trauma vaak samenhangt met psychische klachten, is de juiste ondersteuning voor kinderen en jongeren erg belangrijk. “Praten is vaak de moeilijkste stap. Kinderen schamen zich of denken dat ze het zelf moeten oplossen. Je kan hen helpen door echt te luisteren en samen op zoek te gaan naar oplossingen. Bij ernstige situaties kan je ook altijd terecht bij een vertrouwenscentrum. Het belangrijkste is dat kinderen voelen dat ze er niet alleen voor staan.”

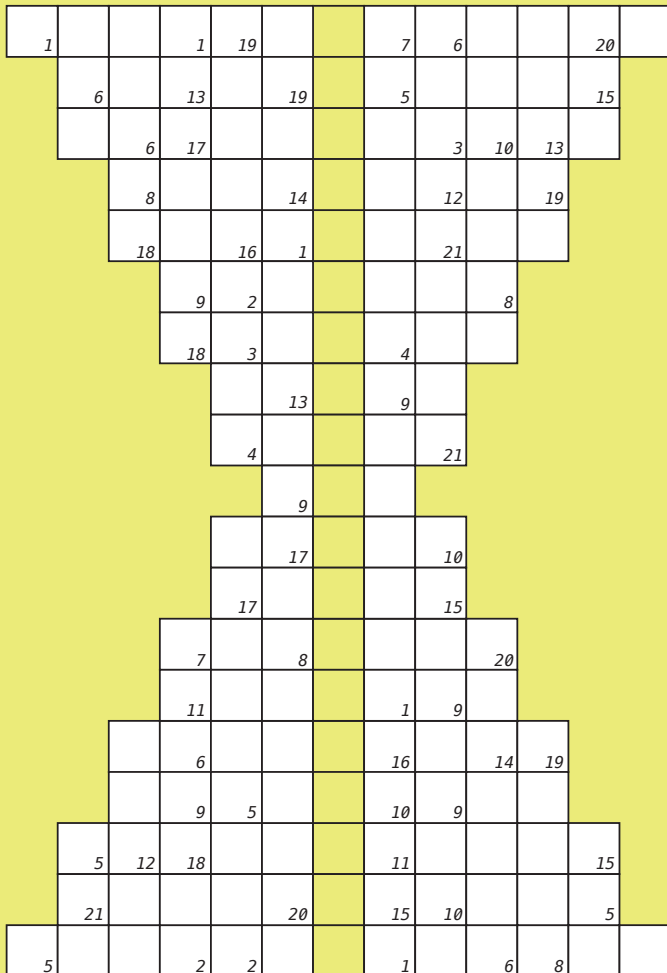
www.vertrouwenscentrum-kindermishandeling.be

Ik vind pas rust als ik mijn laatste woorden heb gevonden.

Gelijke getallen staan voor gelijke letters.
De woordbalk in de middenkolom bevat een begrip.

Met medewerking van Karel Vereertbrugghen

- A. overleden par hasard
- B. op z'n Frans ter dood brengen
- C. een grap die blijft hangen
- D. 'Hier ligt Poot. Hij is dood.'
- E. overpeinzen
- F. in de slotrede werd de waarheid niet verteld
- G. neolithische doodsponde
- H. in de hemel
- I. kleur van de dood
- J. kort einde
- K. (plantaardig) bitter verdriet
- L. dat doet hoop
- M. het begin van alle leven voor onze gevleugelde vriendjes
- N. normen in herbergen
- O. later verkregen cahier
- P. akte vol nalatigheden
- Q. kinderen zonder leraar
- R. soort (sinistere) vogeltjesdans
- S. (onder)broekvent

Praten over afscheid van het leven is vaak moeilijk, maar veel mensen willen hun gevoelens en herinneringen toch delen met hun geliefden. Amfora helpt hen de juiste woorden te vinden voor wat écht telt. Een schrijver komt langs voor een interview, vangt de essentie en maakt er een persoonlijk boekje van: een geschenk voor de betrokkene en diens naasten. Ook in UZ Leuven worden regelmatig Amforaverhalen opgetekend.

Steun Amfora en help mensen hun verhaal vertellen

Amfora vzw ontvangt geen subsidies en kan enkel bestaan dankzij giften van mensen die het gesprek over afscheid van het leven belangrijk vinden.

Steunen kan via het Fonds Vrienden van Amfora, beheerd door de Koning Boudewijnstichting.
Rekening: BE10 0000 0000 0404 – BIC: GEBABEBB
Mededeling: +++623/4001/70074+++
Belgische giften vanaf €40 per jaar geven recht op belastingvermindering (art. 145/33 WIB).
Scan de code voor alle info.

afscheid
dat
verbindt

Bedankt dat u verhaal wil geven aan
iemand's laatste levensfase.

www.amfora.be
info@amfora.be

SCAN DE HARTSLAG VAN UZ LEUVEN

In een ziekenhuis is alles voortdurend in beweging. Achter elke deur en in elke gang klopt het hart van onze zorg, met duizenden medewerkers die zich dag en nacht inzetten voor hun patiënten. Op de Instagrampagina van UZ Leuven ontmoet je mensen zoals verpleegkundige Kato: zij nam je onlangs in een take-over mee naar haar medische afdeling hospitalisatie 46, waar ze patiënten verzorgt na een complexe ingreep.

Blijf je ook graag op de hoogte van hartverwarmende verhalen, baanbrekend nieuws of het leven achter de schermen van UZ Leuven? Volg ons via [@uzleuven.be](https://www.instagram.com/uzleuven).

'FIETSERS FIRST' OP CAMPUS GASTHUISBERG

Als je regelmatig op campus Gasthuisberg komt, weet je dat de wegenwerken aan een hoog tempo vooruitgaan. In 2026 leverde dat alvast een mooi resultaat op: een nieuw aangelegd fietspad langs onze campus. Voortaan kun je de volledige campus rondfietsen langs een veilig fietspad, afgescheiden van de route voor auto's of bussen. Naast het nieuwe fietspad zijn er ook twee grote overdekte fietsstallingen geopend, een aan toegang Oost en een aan toegang West. Daar is ook plek voor e-bikes en bakfietsen. Zo willen we medewerkers, studenten, bezoekers en patiënten aanmoedigen om wat vaker met de fiets te komen.

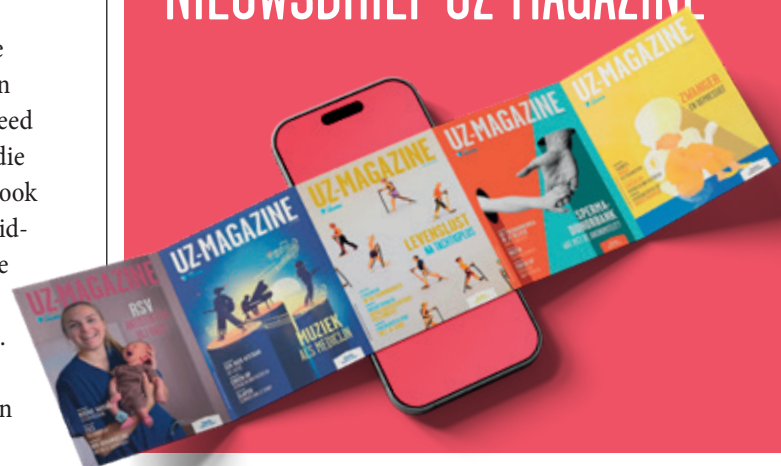
Op weg naar campus Gasthuisberg? Check altijd eerst de huidige stand van zaken van de wegenwerken op www.uzleuven.be/gasthuisberg/wegenwerken

EEN SCHENKING DIE HET VERSCHIL MAAKT

Ben je dankbaar voor de zorg die je in UZ Leuven kreeg en overweeg je een algemene financiële gift aan het ziekenhuis? Dat kan via UZ Leuven Charity. Jij laat dan aan UZ Leuven zelf de keuze waaraan het geld besteed zal worden. Je gift kan bijvoorbeeld naar warme zorginitiatieven gaan die net buiten de klassieke zorgfinanciering vallen. Je financiële steun kan ook naar klinisch onderzoek gaan of naar niet-terugbetaalde dure geneesmiddelen, implantaten of behandelingen voor kwetsbare patiënten. Steun je liever een bepaald project dat je zelf kiest? Dat is mogelijk met een gift voor een specifiek fonds, dat meestal gelinkt is aan een bepaalde ziekte.

Lees hier hoe een schenking echt het verschil kan maken voor patiënten en hun naasten: www.uzleuven.be/charity

NIEUWSBRIEF UZ-MAGAZINE

ONTMOET ONZE ZIEKENHUISAGENTEN

Wist je dat Leuven de enige stad in België is met eigen ziekenhuisinspecteurs? Maak kennis met Lieve Hoet en An Goedefroy: als ziekenhuisagenten van de Leuvense politie houden zij dagelijks een oogje in het zeil op onze campussen. Je komt hen regelmatig tegen in de gangen van campus Gasthuisberg.

Hun belangrijkste taak? Zorgen dat iedereen zich veilig en welkom voelt. Ze werken nauw samen met onze eigen bewakingsdienst om vervelende situaties snel op te lossen. Maar Lieve en An zijn er ook voor meldingen en vragen. Heb je ergens hulp bij nodig? Spreek hen gerust aan wanneer je hen ziet passeren. Opgelet: bel bij dringende hulp of agressie altijd eerst de bewaking van UZ Leuven op 016 34 04 04.

Zo contacteer je de ziekenhuisinspecteurs van UZ Leuven:
 ☐ 016 21 06 63 ✉ PZ.Leuven.Ziekenhuizen@police.belgium.eu

Krijg je graag als eerste de artikels van UZ-magazine in je mailbox? Schrijf je dan via de website in voor de tweejaarlijkse nieuwsbrief: bijna 3.000 personen volgen zo al het nieuws dat in onze magazines verschijnt. Op de website van UZ-magazine vind je ook de edities van de voorbije jaren. UZ-magazine brengt een mix van medische artikels, praktische weetjes, beschouwende columns en menselijke verhalen uit een van de grootste ziekenhuizen van het land.

www.uzleuven.be/uz-magazine

HOME SWEET HOME

Wie een partner, kind of ouder in het ziekenhuis heeft, wil liefst geen minuut te ver weg zijn. Dankzij Stay Close hoeft de afstand van het ziekenhuis geen extra zorg te zijn. De organisatie verbindt mensen die voor een dierbare zorgen met gastvrije gezinnen. Ook in Leuven geven gezinnen die in de buurt van het ziekenhuis wonen tijdelijk onderdak aan familieleden van patiënten.

Meer info: www.stayclose.care

OP REIS BIJ DE SPOEDDIENST

Vrijdagavond, acht uur. We hebben ons net in de zetel genesteld om naar een nieuwe aflevering van *The Masked Singer* te kijken. Plots rinkelt mijn gsm. Ik ben van wacht vannacht. Een collega van de spoeddienst vraagt me of ik hen kan ondersteunen in de opvang van de familie van een patiënt. Ik sta op en trek mijn schoenen weer aan. Ik verneem morgen wel van mijn dochters of Chinchilla naar de volgende ronde gaat.

Drie kwartier later kom ik aan op spoed. Het is druk vanavond. De wachtruimtes zitten vol en zorgverleners lopen heen en weer. Na een korte briefing door de arts ga ik op zoek naar de familie. Ik tref hen aan in een van de gespreksruimtes. Ze zijn erg aangedaan. Ik stel me voor als pastor en leg uit dat ik er ben om hen te begeleiden tijdens deze moeilijke avond. De patiënt blijkt de vader te zijn van enkele aanwezigen. Er zijn ook twee neven bij. Ze vertellen me dat er nog familie onderweg is naar het ziekenhuis. "Oei", denk ik bij mezelf, "en we zitten hier al zo krap".

Al snel geraak ik in gesprek met de familie. Herhaaldelijk benadrukken ze dat ze het waarderen dat ik pastor ben. "Dan begrijp je dat het voor ons nu belangrijk is om onze papa aan Allah toe te vertrouwen. Want uiteindelijk zal Hij beslissen over zijn lot." Ze zijn diepgelovige moslims. Slechts enkelen van hen spreken en verstaan Nederlands. Toch kan ik met iedereen praten, ook met de oude en verdrietige moeder van de patiënt. De kleindochter tolkt voortreffelijk. Ondertussen is de familie aangegroeid tot twintig. "Er zijn er nog onderweg, pastor".

Ik besluit de familie mee te nemen naar een wachtzaal van intensieve zorg, dichtbij een buitendeur zodat ze af en toe kunnen roken. Ik toon hen ook de weg naar de gebedsruimte. Het wachten duurt lang. We zijn ondertussen voorbij middernacht. Tussendoor krijg ik van de artsen updates over de situatie van de patiënt die ik doorgeef aan de familie. Er is veel verdriet en ontredning, maar er wordt ook gelachen bij de vele herinneringen. We zijn ondertussen al met meer dan dertig. Ik slaag er niet in om alle familiebanden helder te krijgen. Iedereen is vanavond hier om voor de ernstig zieke patiënt en zijn gezin te bidden en hen te ondersteunen.

Het verschil met de begeleiding van 'mensen van hier' is groot. Vaak is dan enkel het kerngezin van de patiënt aanwezig en volstaat de ziekenhuiskamer. Is zo iemand dan

“

“We zijn ons niet bewust van onze eigen culturele bril”

beter of slechter af dan de rijkelijk omringde patiënt op spoed? Hier past geen oordeel. Het is 'anders'. Culturen en religies gaan verschillend om met de zorg voor de zieke. In de ene cultuur kan het individu voorop staan, in een andere cultuur de gemeenschap. Vaak zijn we ons niet bewust van onze eigen culturele bril, onze eigen normen en waarden. Die bepalen wat we 'normaal' vinden en wat 'afwijkend'. Onze taal verraaft vaak het afwijkende. We spreken over een 'vrouwelijke arts', 'een donkere huidskleur' of 'een vrouw met een hoofddoek'. Nooit over 'een mannelijke arts', 'een witte huidskleur' of 'een vrouw zonder hoofddoek'.

De gastvrijheid van de familie op spoed hielp me om mijn eigen culturele bril af te zetten en het verschil in taal, geloof en culturele gewoontes te waarderen. Ik leek wel op reis in een ander land die avond. Op reis spreken we andere talen, houden we andere ritmes aan, gaan we anders om met tijd, eten, religie of sociale omgangsvormen. Door ons open te stellen voor lokale gebruiken, nieuwe smaken te proberen en gesprekken aan te gaan met mensen die anders zijn, trainen we onze flexibiliteit en empathie. Reizen leert je dat verschil een verrijking kan zijn. En die houding kan je meenemen naar je eigen werkplek: de spoeddienst bijvoorbeeld.

Wanneer ik diep in de nacht weer thuiskom, zoek ik op of Chinchilla er nog bij is in de volgende aflevering van het tv-programma. Jammer. Ik ben niet de enige die vanavond zijn bril of masker heeft afgezet.

Martijn Steegen

Martijn Steegen is de hoofdpastor van UZ Leuven. Wil je een pastor spreken? Neem dan contact op met het secretariaat: tel. 016 34 86 20.

Martijn zelf kun je mailen via martijn.steegen@uzleuven.be.

De verpleegpost

Jouw zorg op jouw tijdstip

Verpleegkundige zorg nodig als je het ziekenhuis verlaat? Kom naar een **Wit-Gele Kruis verpleegpost** in jouw buurt. Maak een afspraak die voor jou past. Combineer zo je zorg met je werk, hobby's of andere activiteiten.

Welke zorg?

- › wondzorg
- › katheterzorg
- › inspuiting
- › bloedafname
- › ...

Bel naar een verpleegpost in jouw buurt en maak een afspraak op een uur dat voor jou past:

www.witgelekruis.be/verpleegpost

“Ik ben net geopereerd en moet nog even revalideren. Dat kan thuis, op mijn gemak: drie keer per week komt Dorien van Ferm Thuiszorg. Ze helpt me bij het huishouden en kookt wat ik graag lust. Welk weer het ook is, zij heeft de zon op zak!”

- Fabienne -

Ferm Thuiszorg zorgt voor jou.

Op jouw manier, in je vertrouwde omgeving. Of je nu even moet revalideren, of langer hulp nodig hebt. Overdag, maar ook 's nachts.

Ferm
thuiszorg

Zorg aanvragen?

Bel gratis **0800 112 05**

SamenFerm.be/thuiszorg

kraamzorg
gezinszorg
karweihulp
dagopvang
nachtzorg
gastopvang

Verhulst
Optiek

**ONS
TEAM HELPT
JE GRAAG**

HOORCENTRUM VERHULST

Bij Hoorcentrum Verhulst draait alles om persoonlijke zorg. We begeleiden u bij gehoormetingen, het aanpassen van hoortoestellen en gehoorbescherming op maat. U kan ook bij ons terecht voor een gratis en vrijblijvende proefperiode en onderhoud van hoorhulpmiddelen. Als onafhankelijk hoorcentrum werken we met bijna alle merken, zodat we steeds de optimale oplossing voor u vinden.

Met een gepassioneerd team van audiologen luisteren we écht naar uw specifieke noden. Maak vandaag nog een afspraak!

OPTIEK VERHULST

Al 50 jaar een gevestigde waarde in Leuven. In onze winkel in de Tiensestraat bieden we de grootste keuze aan brillen, van klassiek tot designer, van zonnebril tot sportbril. Als specialist in multifocale glazen staan vakkennis en persoonlijke aandacht centraal. Daarnaast helpen we je graag verder bij de keuze voor de juiste contactlenzen. Onze prioriteit? Deskundig advies in een aangename omgeving.

-15%

**OP MONTUUR
EN/OF GLAZEN**

*OP VERTOON VAN DEZE ADVERTENTIE
OF PERSONEELSKAART UZ LEUVEN
OF KU LEUVEN

**GRATIS PARKING
VOOR KLANTEN**

MA 14u - 18u
DI - WO - VR 9u - 18u
DO 9u - 20u
ZA 9u - 17u

juli en augustus: donderdag tot 18u

Tiensestraat 183 - 197, 3000 Leuven
016 22 42 56 www.optiekverhulst.be